

som jeg mener man overhovedet ikke kan anvende på den nærmest ideologiske måde, som Justitsministeriet gør.

Men når nu hr. Aastrup Jensen påstår så hårdnakket, at man følger praksis, vil hr. Aastrup Jensen så ikke redegøre for, hvordan praksis var i 1986 og i 1993? Er det ikke rigtigt, at man i både 1986 og 1993 var ude af grundlovens § 20 og dermed holdt afstemninger af vejledende karakter, som altså ikke med hjemmel i grundlovens § 20 var bindende?

Kl. 10:26

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:26

Michael Aastrup Jensen (V):

Hvad angår spørgsmålet om EF-pakken fra 1986, kender hr. Morten Messerschmidt jo også fuldstændig den meget specielle situation, vi var i, nemlig at der ikke var et flertal i Folketinget for at ratificere EF-pakken, og derfor var den daværende regering jo nødsaget til at prøve at få befolkningens opbakning til at få EF-pakken vedtaget. Så det var jo en fuldstændig speciel situation, men heldigvis ikke situationen i dag, hvor det jo tegner til at være et bredt flertal i Folketinget, som ratificerer aftalen og derfor følger nøjagtig den samme praksis som for Nicetraktaten.

Jeg vil også have lov til at anfægte den mistillid, der breder sig fra hr. Morten Messerschmidts side. Det er, at juristerne i Justitsministeriet nok ikke helt ved, hvad de har med at gøre. Hvis vi ikke har tillid til, at neutrale embedsfolk i Justitsministeriet kommer med den bedst mulige juridiske vejledning til os, så synes jeg godt nok, verden er gået af lave. Derfor har jeg fuld tillid til, at de selvfølgelig er kommet med en neutral, objektiv vurdering, og det skal vi selvfølgelig også have, for det er de embedsfolk, der skal vejlede bl.a. Folketinget.

Kl. 10:27

Formanden:

Så er det hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 10:27

Jesper Langballe (DF):

Det er smukt af hr. Aastrup Jensen, at han har sådan en tillid til embedsmændene. Tillid er noget meget smukt, men det er ikke sikkert, at det er særlig godt for demokratiet. Viggo Hørup sagde engang, at et system er honnet i samme grad, som det er gennemsyret af den mest totale mistillid. Det er derfor, at vi har demokratiet.

Hvis vi altid kunne stole på embedsmændene, så behøvede vi slet ikke de folkevalgte.

Har hr. Michael Aastrup Jensen ikke lagt mærke til, at der i den her debat er meget, der er baseret på sproglige misforståelser? Hvad betyder f.eks. ordet suverænitet egentlig? Når hr. Michael Aastrup Jensen og juristerne udtaler sig, så får man indtryk af, at det betyder medbestemmelse. Det gør det ikke – det betyder selvbestemmelse. Fuldstændig selvbestemmelse.

Derfor synes jeg jo, at det er meget mærkeligt, at juristerne kan komme frem til, at der, når man går fra enstemmighed over til flertalsafgørelser, så alligevel ikke er tale om suverænitetsafgivelse. Selve det at gå over til flertalsafgørelser er jo pr. grunddefinition suverænitetsafgivelse – ikke reduktion af suveræniteten, men ophævelse af suveræniteten.

Kl. 10:29

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:29

Michael Aastrup Jensen (V):

Nu er det spørgsmål om suverænitetsafgivelser jo ikke noget nyt. Der var også suverænitetsafgivelser i Nicetraktaten, som der jo ikke var folkeafstemning om. Så der er intet nyt i den forbindelse.

Og med hensyn til at begynde at gøre sig til jurist her fra talerstolen er det noget, jeg vil afholde mig fra overhovedet at gøre. Jeg vil sige det sådan, at det er det, vi har vi jurister til, og vi skal sørge for, at de jurister gør deres arbejde til punkt og prikke. Jeg har tillid til dem, og jeg er ked af, at hr. Jesper Langballe ikke har tillid til de jurister, vi har ansat i Justitsministeriet. Undskyld, jeg siger det, men det synes jeg faktisk er en farlig kurs at lægge.

Kl. 10:29

Formanden:

Hr. Jesper Langballe for en sidste kort bemærkning.

Kl. 10:30

Jesper Langballe (DF):

Jamen det er da utroligt, at man kan stå og sige, at det er en farlig kurs, hvis man ikke stoler blindt på juristerne. Altså, ganske vist har retens gudinde, fru Justitia, bind for øjnene, men det symbol betyder jo ikke, at borgerne og de folkevalgte skal have fuldstændig blind tillid til juristerne. Tværtimod. Vi har et demokrati, vi har de folkevalgte netop for at gå juristerne og alle andre embedsmænd efter i sømmene ved hjælp af den enkeltes moral og sunde fornuft.